

Dit is
Kees
26 jaar

Profiel

- vanaf zijn 18^e heeft Kees regelmatig psychoses
- gedraagt zich agressief
- gaat een aantal jaar kliniek in en kliniek uit

Papierwinkel

Instanties houden weinig rekening met netwerk cliënt

De moeder van Kees wil aanwezig zijn bij behandelingsgesprekken in de instelling. Bij het plannen van deze gesprekken wordt echter geen contact met haar opgenomen, waardoor zij niet aanwezig kan zijn. Als Kees in de gevangenis zit, zijn de kosten voor contact met zijn omgeving hoog. Voor de ouders van Kees is het onduidelijk wat de afspraken zijn met zijn advocaat. Tegelijk wordt er voor dossieroverdracht vaak een belangrijk beroep gedaan op de ouders van Kees.

Structuur

Onvoldoende bereikbaarheid psychiatrische teams

In de instelling voor beschermd wonen gaat het regelmatig mis met Kees. Hij was bezig met occulte zaken. Zo beschilderde hij de gevel met satanische teksten en stookte een vuurtje in zijn woonkamer waar hij poppetjes verbrande. Dit deed Kees voornamelijk buiten kantooruren. Psychiatrische ambulante teams zijn dan zeer beperkt bereikbaar.

Kwaliteitsborging niet goed geregeld

Kees komt na zijn opname in een forensische kliniek bij het team dubbeldiagnose. Er vindt een intake plaats met Kees en hij blijkt het juiste soort cliënt te zijn voor dit team. Kees wordt echter nooit opgeroepen. Hij 'verdwijnt' bij de GGZ in de computer. Pas als de instelling voor begeleid wonen maanden later aan de bel trekt wordt het dossier opeens 'wakker'.

Cultuur

Signalen worden niet gehoord

De moeder van Kees gaf in zijn vroege jeugd al het signaal dat zes driftbuien per dag niet normaal is. Met dat signaal werd echter niets gedaan. Later begint Kees zijn vader te mishandelen. Hij en zijn vader staan twee keer bij de GGZ op de stoep. Maar de situatie wordt niet als urgent ingeschat. Zes dagen later ligt zijn vader in het ziekenhuis, na mishandeling door Kees.

Niemand overziet volledig situatie

De weg van Kees langs allerlei instanties is lang. De professionals hebben alleen zicht op de stap voor of na dat ze met Kees in aanraking zijn gekomen. Daardoor is het nooit mogelijk geweest om een goede diagnose te stellen.

Zorgbehoefte en straf niet altijd integraal

Rechtelijke maatregelen gaan niet altijd uit van wat nodig is voor de cliënt. Een rechtelijke maatregel duurt vaak een jaar. Als Kees na een jaar uit de forensische kliniek komt is zijn behandeling echter nog lang niet afgelopen. Er is geen vervolgtraject. Er is geen toets of de duur van een juridische maatregel overeenkomt met de medische behoefte.

Keuze beleidsmiddelen

Lange wachttijden zorgen voor discontinuïteit in zorg

Bij Kees zit er veel tijd tussen rechtszaken en het uitvoeren van strafmaatregelen. Bij de eerste keer zit er tien maanden tussen aanhouding en rechtszaak. De tweede keer heeft Kees 151 dagen in detentie gezeten voordat hij zijn schorsing in de kliniek mag uitzitten. Deze periode wordt afgetrokken van de maatregel, waardoor ook zijn behandelperiode in de kliniek korter wordt.